

Skatteministeriet

24. august 2020
J.nr. 2020 - 6922

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 581 af 5. august 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

I forlængelse af svarene på ERU alm. del – spørgsmål 90 (folketingsåret 2016-17) og på KEF alm. del – spørgsmål 202 bedes ministeren oplyse, hvad provenuet ville være ved en afskaffelse af fritagelsen for elafgift for biobrændsel for nye og afskrevne værker. Med nye værker forstås anlæg, som endnu ikke er i produktion. Svaret bedes opgøres årligt og både inkludere centrale og decentrale værker samt industriel afbrænding af biomasse og tage udgangspunkt i forbruget beregnet i Energistyrelsens seneste basisfremskrivning. Provenuet bedes opgjort i umiddelbar virkning, efter tilbageløb og efter tilbageløb og adfærd. Dette bedes opgjort for alle årene 2020-2025 samt i varig virkning. Der bedes her anvendt 2020-niveau og faste 2020-priser. Ministeren bedes også opgøre virkningen på råderummet i 2020-priser. Ministeren bedes endelig opgøre fordelingsvirkningen ved skatteændringerne opgjort som virkningen på disponibel indkomst i kroner og øre samt i procent af disponibel indkomst opdelt for 10 indkomstdeciler. For den 10. indkomstdecil bedes også opdelt på percentiler. Sluttelig bedes ministeren også oplyse skatteændringens virkning på Ginikoefficienten.

Svar

Der har tidligere været aftalt en bred afgift på biomasse, nemlig den såkaldte ”forsynings-sikkerhedsafgift” (FSA). Afgiften på biomasse var hovedsagelig af fiskal karakter, der skulle finansiere anden støtte til vedvarende energi (VE). Aftalen indebar, at afgiftsgrundlaget på energi skulle være det bredest mulige for at mindske forvridningerne ved at skaffe finansiering. Efter lovforslaget om FSA havde været i høring, var der ikke politisk accept af afgiften. Den blev derfor ikke gennemført. Dermed nåede afgiften heller ikke til en endelig vurdering ift. EU’s statsstøtteregler.

En energiafgift på biomasse vil således skulle vurderes ift. EU’s statsstøtteregler.

EUF-traktaten indeholder et generelt forbud mod statsstøtte. Reglerne betyder bl.a., at en undtagelse til betaling af en afgift (lempelse eller fritagelse), som udgangspunkt vil udgøre statsstøtte, hvis ordningen indebærer en selektiv fordel for bestemte virksomheder eller sektorer. Statsstøtte kan dog tillades, hvis støtten anses for at være forenelig med det indre marked, fx fordi den understøtter miljø- eller klimamæssige formål, og forudsat at støttens påvirkninger af konkurrencen og samhandlen i det indre marked er begrænset.

Det vurderes, at en selektiv afgift på biomasse i fjernvarmen og i industrien, der er afgrænset ud fra økonomiske kriterier som værkernes afskrivning, ikke vil være forenelig med EU’s statsstøtteregler. Der er derfor ikke foretaget de efterspurgte beregninger.

En evt. afgift på biomasse skal ses i sammenhæng med, at der er høje afgifter på forbrug af fossile brændsler (olie, kul, naturgas m.fl.) til rumvarme, mens biomasse (træ, træpiller, bionedbrydeligt affald m.fl.) er afgiftsfrit. Desuden indgår biomasse i opgørelsen af VE. Den afgiftsmæssige differentiering af fossile brændsler og biomasse bidrager derfor til opfyldelse af den politiske målsætning om 70 pct. reduktion af CO₂.

En afgift på biomasse vil øge incitamentet til at anvende fossile brændsler, hvilket vil øge CO₂-udledningen. En selektiv afgift på biomasse fra nye og afskrevne værker vil desuden øge det økonomiske incitament til at anvende individuel opvarmning med brændeovne mv., hvilket vil øge partikelforureningen.

En afgift på biomasse, svarende til energiafgiften på fossile brændsler, vil medføre en årlig afgiftsforhøjelse på godt 5.000 kr. inkl. moms for en typisk husstand, der får varme fra et anlæg, der omfattes af en ny afgift på biomasse. I modsætning hertil vil husstande, der opvarmes med biomasse fra eget fyr eller et ikke-afgiftsomfattet fjernvarmeanlæg, ikke få en afgiftsforhøjelse.

Med Klimaaftalen af 22. juni 2020 er det aftalt, at energiafgiften på fossile brændsler til rumvarme forøges fra 56,7 kr./GJ til 62,3 kr./GJ fra 2021. Afgiftsforhøjelsen bidrager til opfyldelsen af Danmarks klimamål om at reducere drivhusgasudledningerne i 2030 med 70 pct. i forhold til 1990. Bidraget sker blandt andet ved, at der skiftes væk fra fossile brændsler.